

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/23/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7116223692
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrej Šalata
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2018:7116223692.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Andreja Šalatu a sudcov JUDr. Slávky Zborovjanovej a JUDr. Jána Slobodníka v právnej veci žalobcu Friendly Finance Slovakia s. r. o., Košice, Hlavná 104, IČO: 47 243 368, zastúpeného Mgr. Henrichom Schindlerom, advokátom, Advokátska kancelária, Banská Bystrica, Janka Kráľa 7, IČO: 40 887 481, proti žalovanému X. Q., S., E. XX, S., o zaplatenie 50 € s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku 22Csp/82/2016-21 z 22.3.2017 Okresného súdu Košice I

rozhodol:

M e n í rozsudok tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 50 € istiny s úrokmi z omeškania 5,05 % ročne od 2.11.2015 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.
Žalobcovi p r i s u d z u j e náhradu trov konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie (ďalej aj súd) rozsudkom rozhodol: I. Žalobu zamietá. II. Žalovanému náhradu trov konania nepriznáva.

2. V odôvodnení rozsudku, o. i., uviedol, čoho sa žalobca žalobou, doručenou mu 12.10.2016 domáhal, čím ju odôvodnil, že ako dôkazy na preukázanie svojich tvrdení spolu so žalobou predložil Výpis z účtu, že sa oboznámil s obsahom žaloby, vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom predložených listinných dôkazov a zistil tento skutkový stav: Žalobca v žalobe tvrdil, že 17.10.2015 malo dôjsť k vzniku právneho vzťahu medzi stranami sporu na základe čoho mal poskytnúť žalovanému peňažné prostriedky vo výške 50 €. Žalobca doložil výpis z účtu č.2700334262, vedenom Fio bankou, kde je zvýraznená bezhotovostná platba 50 € s dátumom transakcie 19.10.2015 na protiúčet č.W., označená VS XXXXXXXX. Cituje znenie § 657 O. z. Z cit. zákonného ust. teda vyplýva, že pre uzavretie dohody o pôžičke sa nevyžaduje písomná forma, takže táto zmluva môže byť uzavretá i ústne alebo konkludentným spôsobom. Podstatnou náležitosťou obsahu takejto dohody je okrem označenia zmluvných strán, predovšetkým určenie predmetu pôžičky; z obsahu zmluvy musí vyplynúť i povinnosť dlžníka vrátiť veci rovnakého druhu (peňaží). Keďže táto zmluva je reálnou zmluvou (kontraktom), k jej uzavretiu zák. vyžaduje i skutočné odovzdanie predmetu pôžičky veriteľom dlžníkovi. Dokiaľ k odovzdaniu peňazí nedôjde, medzi zmluvnými stranami právny vzťah z pôžičky nevznikne (rozsudok Najvyššieho súdu SR 3Cdo 325/2009 z 30.6.2010). Zmluva vznikne až uskutočnením reálneho odovzdania a prijatia predmetu zmluvy. Reálna povaha zmluvy má zásadný význam v súdnom konaní, kde sa od veriteľa, ktorý žaluje na splnenie dlhu zo zmluvy o pôžičke, vyžaduje nielen preukázanie konsenzu veriteľa a dlžníka o uzavretí zmluvy o pôžičke, ale aj preukázanie prenechania druhovo určených vecí, teda peňazí, veriteľom dlžníkovi [rozsudok Krajského súdu (ďalej len KS) v Nitre 25Co/289/2012]. Cituje znenie § 153 a § 154 CSP. Po vyhodnotení záverov vykonaného dokazovania jednotlivo, ako aj vo vzájomných súvislostiach posúdiac ich podľa cit. zákonných ust., dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná. Žalobca v tomto v spore nepreukázal, resp. k žalobe nepripojil listiny, z ktorých by bolo zrejmé, že on a žalovaný uzavreli zmluvu o pôžičke alebo zmluvu o poskytnutí úveru alebo inú písomnú

zmluvu, a teda nepreukázal ním tvrdený skutkový stav. Na základe listinných dôkazov predložených žalobcom taktiež nie je možné verifikovať akému subjektu bola predmetná suma 50 € poukázaná na účet, nakoľko platba je identifikovaná iba variabilným symbolom v tvare č. Na základe uvedeného nie je možné jednoznačne vyvodiť, že predmetná platba bola naozaj poukázaná na účet žalovaného. Žalobca teda nepreukázal ním tvrdený skutkový stav, čo je jednou zo základných procesných povinností strán sporu, s čím sa spája dôsledok unesenia dôkazného bremena. Bremeno tvrdenia tak ako aj bremeno dôkazné zaťažuje stranu sporu. Schopnosť strany sporu uniesť bremeno tvrdenia spolu s dôkazným bremenom je predpokladom úspechu v spore. Nesplnenie povinnosti tvrdiť, resp. relevantne tvrdiť má pre stranu sporu procesnoprávnu sankciu v podobe prehry sporu, ktorá sa prejaví v meritórnom rozhodnutí veci. V sporovom konaní je súd limitovaný skutkovými tvrdeniami strán sporu, pričom strany sporu majú povinnosť doložiť svoje skutkové tvrdenia dôkazmi. Prostriedky procesného útoku v podobe skutkových tvrdení podliehajú sudcovskej a zákonnej koncentrácii konania podľa § 153 a 154 CSP. Pokiaľ ide o dôkazné bremeno, predmetné konanie je konaním sporovým. Žalobca je povinný pripojiť k žalobe listinné dôkazy, na ktoré sa odvoláva, resp. uviesť dôkazy, ktoré v priebehu súdneho konania navrhuje vykonať. Ide o jeho dôkaznú povinnosť a práve v sporovom konaní je nesplnenie dôkaznej povinnosti spojené s procesnou zodpovednosťou za nedokázanie tvrdených skutočností, tzn. s neunesením dôkazného bremena. Kto a v akom rozsahu má dôkazné bremeno, určujú normy hmotného práva. Zásadne ho má ten, v koho záujme je dokazovanie určitej skutočnosti. Nepriaznivé procesné dôsledky (neúspech v spore) stíhajú v sporovom konaní toho, kto neunesol dôkazné bremeno (neoznačil potrebné dôkazy alebo uvedenými dôkazmi nebolo jeho tvrdenie dokázané). Na základe uvedeného má potom za to, že žalobca neunesol dôkazné bremeno čo do tvrdenia o oprávnenosti uplatnenej pohľadávky. Na základe uvedeného nemal preukázané žeby bolo došlo k vzniku právneho vzťahu medzi žalobcom a žalovaným a ani že došlo k poukázaniu žalovanej sumy na účet žalovaného, z výpisu účtu predloženého žalobcom nie je možné zistiť, na základe čoho (dôvod) ani komu bola predmetná suma poukázaná. Platba vo výpise z účtu je identifikovaná variabilným symbolom v tvare č. a z uvedeného nie je možné vyvodiť táto platba bola naozaj poukázaná žalovanému. Žalobca v tomto prípade neunesol dôkazné bremeno tým, že svoje tvrdenia v konaní na preukázanie svojho nároku hodnoverným spôsobom nepreukázal. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 255 ods.1 CSP (jeho znenie cituje). V konaní bol v celom rozsahu úspešný žalovaný. Žalovanému však v konaní žiadne trovy nevznikli a preto mu nárok na náhradu trov konania nepriznal.

3. Čl. I Voči obom výrokom žalobca podal v zákonnej 15 dňovej lehote odvolanie, z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci a z dôvodu, že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, ktoré odôvodňuje nasledovne: čl. II V prvom rade namieta nesprávne a nedostatočne zistený skutkový stav a nesprávne vyhodnotenie dôkazov, ktoré uvádza súd vo svojom odôvodnení. Žalovaný sa k žalobe nijakým spôsobom nevyjadril, nenamietal, že účet, na ktorý mu boli poukázané prostriedky nie je jeho účtom, nepoprel žiadne skutkové okolnosti uvedené v žalobe. Preukázal, že žalovanému poskytol finančné prostriedky, a to na účet, ktorý uviedol vo svojom internetovom profile. Skutočnosť, že sa takto mal obohatiť práve žalovaný vyplýva z ďalších identifikačných údajov uvedených v profile, a to rodné č., č. občianskeho preukazu a ďalšie údaje, ktoré nie sú verejne dostupné a žalovaný je povinný tieto údaje chrániť pred zneužitím. Dôkaz: - internetový profil žalovaného. K tvrdeniam súdu ohľadom nepreukázania uzavretia zmluvného vzťahu, resp. zmluvy o pôžičke uvádza, že si uplatňuje nárok z titulu bezdôvodného obohatenia, nakoľko žalovanému boli prostriedky poskytnuté bez právneho dôvodu. Vzhľadom na uvedené má za to, že súdu predložil dostatočné dôkazy na priznanie nároku z tohto titulu a absencia akejkoľvek zmluvy je práve pre tento právny titul prirodzená a jeho povaha existenciu zmluvy vylučuje. Pokiaľ by v danom prípade došlo k uzatvoreniu platnej zmluvy, nejednalo by sa o bezdôvodné obohatenie, ale o plnenie zo záväzkového vzťahu. Súd nijakým spôsobom nezohľadnil skutočnosť, že žalovanému boli poskytnuté finančné prostriedky z jeho účtu, a tento nepoprel prijatie prostriedkov, teda táto skutočnosť v zmysle § 151 ods.1 CSP medzi účastníkmi nebola sporná. Má za to, že skutočnosti, ktoré súd považoval za nepreukázané, bolo možné vyhodnotiť ako preukázané logicky na seba naväzujúcou sériou dôkazov, ktoré boli priložené k žalobe. Vzhľadom na uvedené má za to, že v konaní bolo možné vydať rozsudok v zmysle jeho žaloby a súd žalobu zamietol bez dostatočného právneho posúdenia veci a bez dostatočného zistenia skutkového stavu. čl. IV Poukazuje ďalej na opakované porušenie procesných predpisov zo strany súdu. Cituje znenie § 151 ods.1 CSP. Uvedené zákonné ust. súd ignoroval v plnej miere, keď bez akéhokoľvek vyjadrenia žalovaného nahradil jeho procesnú činnosť pri posúdení právneho ako aj skutkového stavu. Do pozornosti súdu dáva uznesenie KS Žilina 9Co/276/2016 z 29.9.2016, ktorým súd zrušil rozsudok súdu prvého stupňa, ktorý v obdobnej veci žalobu zamietol (z jeho odôvodnenia cituje). čl. V Vzhľadom na uvedené má za to, že sú naplnené dôvody v zmysle § 365 ods.1

b),d),f),h) CSP a preto navrhuje napadnuté rozhodnutie zmeniť a vo veci rozhodnúť takto: Žalovaný je povinný zaplatiť mu 50 € spolu s úrokmi z omeškania 5,05 % ročne z uvedenej sumy od 2.11.2015 do zaplataenia, trovy súdneho konania 16,50 €, a na účet jeho zástupcu zaplatiť trovy právneho zast. 60,43 €, resp. rozhodnutie prvostupňového súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Uplatňuje si trovy právneho zast. za podanie odvolania pri hodnote sporu 50 € predstavujú 16,60 € + režijný paušál 8,84 € + 20 % DPH, t. j. celkovo 30,52 €.

4. Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods.1 CSP - na prejednanie odvolania nariadi odvolací súd pojednávanie vždy, ak je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie alebo to vyžaduje dôležitý verejný záujem) prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 379 CSP, a zistil, že neboli splnené podmienky na potvrdenie rozsudku, ani na jeho zrušenie, lebo rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci [§ 365 ods.1 písm. h) CSP], preto rozsudok, podľa § 388 CSP, zmenil tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 50 € istiny s úrokmi z omeškania 5,05 % ročne od 2.11.2015 do zaplataenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

5. Obsah práva na spravodlivý proces (right to fair trial) je pomerne široký (medzi jeho zložky možno zaradiť predovšetkým právo na prístup k súdu, právo na súd zriadený zák., právo na nezávislý a nestranný súd, právo na zákonného sudcu, právo na prejednanie sporu v primeranej lehote, právo na riadne poučenie o procesných právach a povinnostiach, právo byť vypočutý, právo navrhovať dôkazy a vyjadrovať sa k nim, kontradiktórnosť konania, rovnosť zbraní, zákaz prekvapivých rozhodnutí, zákaz ľubovôle, právo na vyporiadanie sa so všetkými relevantnými skutočnosťami v konaní zo strany súdu, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, právo na preskúmanie rozhodnutia). Porušenie ktoréhokoľvek čiastkového práva strany sporu postupom súdu predstavuje jeho pochybenie. O naplnenie odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods.1 písm. b) CSP však pôjde vtedy, ak nesprávny procesný postup súdu, znemožňujúci realizáciu práv strany sporu, dosiahne určitú intenzitu, ktorá odôvodní záver o tom, že celé konanie sa nejaví ako spravodlivé. Konkrétne pochybenie súdu preto musí byť hodnotené v kontexte celého konania (vplyv na ďalšie pochybenia, možnosť zvrátenia nesprávneho postupu, následky, atď.). Zároveň nie je možné prehliadnuť, že niektoré čiastkové práva, tvoriace právo na spravodlivý súdny proces, zák. normuje ako samostatné odvolacie dôvody.

6. Na základe skutočností uvedených v odvolaní bol urobený záver, že súd svojim procesným postupom znemožnil žalobcovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva, preto došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces.

7. Podľa ustálenej súdnej praxe inými vadami, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci [§ 365 ods.1 písm. d) CSP] sú všetky vady prejavujúce sa v chybnom postupe súdu prvej inštancie pri dokazovaní, v nesprávnom posudzovaní procesných otázok, ktoré neboli predmetom samostatného rozhodovania, v chybnom poučovaní strán sporu a v ďalších nedostatkoch v jeho činnosti, ku ktorým došlo v priebehu konania alebo v súvislosti s rozhodovaním, pričom spôsobilým odvolacím dôvodom nie sú bez ďalšieho, ale len vtedy, ak sú dôsledkom takého porušovania predpisov procesného práva, ktoré mohlo mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

8. Žalobcom v odvolaní uvedené skutočnosti neumožňujú záver, žeby konanie na súde prvej inštancie bolo takou inou vadou postihnuté.

9. Odvolací dôvod § 365 ods.1 písm. f) CSP sa týka chyby v zisťovaní skutkového stavu veci súdom spočívajúcej v tom, že skutkové zistenie, ktoré bolo podkladom pre jeho rozhodnutie je nesprávne, t. zn. musí ísť o skutkové zistenie, na základe ktorého vec posúdil po právnej stránke a ktoré je nesprávne v tom zmysle, že nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom medzi chybami skutkového zistenia a chybami právneho posúdenia je úzka vzájomná súvislosť, keďže príčinou nesprávnych (v zmysle nedostatočných) skutkových zistení môže byť chybný právny názor, v dôsledku ktorého zisťoval iné skutočnosti, príp. zisteným skutočnostiam prisudzoval iný právny význam. Skutkové zistenie nezodpovedá vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 ods.1 CSP (Dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo) a to vzhľadom na to, že buď vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov strán sporu nevyplynuli, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré založil na chybnom hodnotení dôkazov. Ide o situáciu, keď je logický rozpor v hodnotení dôkazov (v úsudku medzi porovnávanými skutočnosťami), príp. poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov strán sporu alebo, ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, event. vierohodnosti alebo, keď výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 185-§ 211 CSP. Pri hodnotení dôkazov je potrebné zohľadniť aj iné okolnosti, ako sú vzájomná nadväznosť, súlad alebo rozpor medzi skutočnosťami, ktoré z vykonaného dôkazu

vyplývajú a p. Skutkové zistenie ako výsledok hodnotenia dôkazov nemôže byť zásadne správne, ak hodnotenie dôkazov súdom prvej inštancie nezodpovedá § 191 ods.1 CSP, lebo hodnotil každý dôkaz len jednotlivo a nie aj v ich vzájomnej súvislosti. Skutkové zistenie nie je správne ani vtedy, ak medzi vykonaným dôkazom (jeho obsahom) a z neho vyvodeným (čiastkovým) skutkovým záverom, je zrejmy nesúladi.

10. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú účastníci podľa príslušného právneho predpisu a nesprávnym právnym posúdením veci [§ 365 ods.2 písm. h) CSP] je jeho omyl pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania) a použitie správneho ust. neznamená iba opísanie jeho dikcie, ale i jeho správne priradenie k zistenému skutkovému stavu alebo inak vyjadrené posúdením veci po právnej stránke treba rozumieť výklad o tom, z ktorých ust. zák. alebo iného právneho predpisu vychádzal (prečo pod tieto ust. podradil zistený skutkový stav) a ako ho príp. vyložil, a výklad o tom, aké majú účastníci na základe zisteného skutkového stavu podľa týchto ust. vo vzťahu k predmetu konania práva a povinnosti a ako bola preto vec rozhodnutá.

10. Na základe skutočností uvedených v odvolaní bol urobený záver, že obidva tieto žalobcom uplatnené odvolacie dôvody sú dané.

11. Podľa § 151 ods.1 CSP skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

12. Súd v odôvodnení napadnutého rozsudku výslovne konštatuje, že žaloba bola žalovanému spolu s prílohami a poučením doručená do vlastných rúk 29.10.2016 a, že sa v lehote ním stanovenej písomne k nej nevyjadril.

13. So zreteľom na uvedené bol súd, podľa § 151 ods.1 CSP, povinný považovať všetky skutkové tvrdenia uvedené v žalobe za nesporné a mal žalobe vyhovieť.

14. Uvedený názor odvolacieho súdu je v súlade s rozhodovacou praxou vyjadrenou nielen v uznesení KS Žilina 9Co/276/2016 z 29.9.2016, ale napr. aj v uznesení KS v Žiline 6Co/42/2017 z 31.3.2017 (tieto uznesenia sú všeobecne prístupné na webovej stránke Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky, preto nie je potrebné, ani účelne z ich odôvodnenia citovať).

15. Podľa § 396 ods.1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

16. Podľa ods.2 cit. ust. ak odvolací súd zmení rozhodnutie, rozhodne aj o nároku na náhradu trov konania na súde prvej inštancie.

17. Podľa § 255 ods.1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

18. Podľa § 262 ods.1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

19. Podľa ods.2 cit. ust. o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

20. Žalobca mal v konaní plný úspech, preto mu bola priznaná náhrada jeho trov v plnom rozsahu, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie.

21. Pomer hlasov, akým bolo rozhodnutie prijaté: 3 hlasy za (§ 393 ods.2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti rozsudku odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.